VIŅA UZTICAMIE APSOLĪJUMA VĀRDI

[His Unfailing Words Of Promise 64-0120]

...rītā, lai mēs visi varam nonākt tādā stāvoklī, lai lūgtos par slimajiem. Un šobrīd mēs arī vēlamies būt lūgšanā par gaidāmo uzņēmēju saietu šeit, kas sāksies nākamās ceturtdienas vakarā. Tur būs daži lieliski runātāji šajā sa... [Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.]

2 Tūsona, protams, tagad es dzīvoju Tūsonā. Tas ir mans otrais gads tur. Un kā es vienmēr esmu teicis: "Es dzīvoju tur augšā Jeruzālemē."

3 Man neizdevās pārliecināt policistu (vakar vakarā viņi izrakstīja man soda kvīti), ka tā ir Jeruzāleme. Es biju ceļā, braukdams uz šejieni, pie Apaču krustojuma, un viens no maniem lukturiem apdzisa, priekšējiem lukturiem, pārslēgs. Un es mēģināju aizbraukt līdz degvielas uzpildes stacijai, bet tad apdzisa arī otrs. Un tā sanāca, ka es paskatījos uz aizmuguri un ieraudzīju viņa sarkano gaismu. Viņš mani apturēja, un viņš teica: "Vai jūs zināt, kāpēc es jūs apturēju?"

Es teicu: "Jā, ser, nedeg viens no lukturiem."

Viņš sacīja: "Pareizi. Vai jūs zināt, ka tas ir noteikumu pārkāpums?"

4 Es teicu: "Jā, ser, bet es...es...es nevarēju nokļūt līdz uzpildes stacijai. Es nevienu neatradu. Es mēģināju kādu atrast."

Viņš sacīja: "No kurienes jūs esat?"

Es sacīju: "No Jeruzālemes."

6 Viņš sacīja: "No kurienes? No kurienes?"

Es sacīju: "No Jeruzālemes." Es sacīju: "Es..."

Viņš paskatījās uz manām tiesībām, sacīja: "Jūs esat kalpotājs?"

Es sacīju: "Jā, ser." Es teicu: "Es esmu no Jeruzālemes."

Viņš teica: "Kur tas ir, otrpus jūras?"

5 Es teicu: "Nē, ser. Tā atrodas šeit uz kalna, to sauc par Tūsonu, tā jūs to saucat." Es sacīju: "Es biju šeit lejā Jērikā, kalpodams tajā ielejā."

6 Tas ir brīnums, ka viņš patiešām neizrakstīja man soda kvīti, vai ne? Bet viņš...viņš izteica man nelielu: "Pasteidzies un izlabo to, vai..." [Pārtraukums lentes ierakstā.—Tulk.]

7 Kungs Jēzu, mēs atdodam sevi Tev šai kalpošanai. Es atceros visas lietas, ko Tu esi man teicis, un visas lietas, ko Tu esi darījis cilvēku priekšā, mēs to slavējam un godājam. Un es atceros kā pagājušajā rudenī, kad es braucu apmēram piecsimt jūdzes no šejienes uz ziemeļiem, kad Tu parādīji man to kalnu un pateici: "Brauc atpakaļ un lūdzies par slimajiem cilvēkiem, līdz pienāks tas laiks." Un te nu es esmu, Kungs. Nevis šiem cilvēkiem šeit; es nelūdzos viņiem. Es lūdzos Tev. Un šovakar es esmu šeit Tavā kalpošanā, lai darītu tieši to, ko Tu man pavēlēji. Palīdzi man tagad, Tēvs, es lūdzu, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

8 Tagad atvērsim Bībeli, svētā Mateja grāmatu, tēmai. Un izlasīsim no svētā Mateja 24. nodaļas, 32. un 35. pantu, ieskaitot.

Mācaities līdzību no vīģes koka; kad viņa zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt.

Tā arīdzan jūs – kad jūs visas šīs lietas redzat, tad ziniet, ka tas ir tuvu durvju priekšā.

Patiesi Es jums saku: šī paaudze nezudīs, tiekāms visas šīs lietas piepildīsies.

Debess un zeme zudīs, bet Mani Vārdi nekad nezudīs.

9 Es gribētu paņemt no šejienes nelielu tēmu, šādu: *Viņa uzticamie apsolījuma vārdi*. Mūsu

ticība balstās tieši *Šeit*, uz uzticamā apsolījuma Vārda. Visos periodos cilvēki ir paļāvušies uz šo, uz Dieva apsolījumiem.

10 Un tā, ja jūs kādreiz dzīvē, kādreiz esat atnākuši uz dziedināšanas dievkalpojumu un gribējuši veltīt visu uzmanību, cik vien varat, es gribu, lai jūs to darāt tagad. Mēs gribam redzēt, kā Tas Kungs pagodinās.

11 Un es patiesi ticu, ka katrs Dieva Vārds, katrs apsolījums, ko Viņš deva, ir patiess.

12 Un tas ir ikvienam, kas to pieņems. Un, lūk, ir daži, kas mēģina to pieņemt, bet nevar. Ir citi, kas var pieņemt to. Un daži saņem to pat īsti necenšoties. Lūk, tas...mums ir jāsludina Evaņģēlijs, ka "dziedināšana ir visiem", kaut arī mēs zinām, ka tā nav. Tā ir visiem, ja viņi var pieņemt to, bet mēs zinām, ka ne visi var pieņemt to. Es vienkārši vēlos būt ar jums tik atklāts, cik vien protu.

13 Tādā pašā veidā mums ir jāsludina glābšana, ka "glābšana ir visiem", bet mēs zinām, ka pieņemt to visi nevar. Ne visi cilvēki varēs redzēt šīs lietas. Jēzus teica: "Svētīgas ir jūsu acis, kas redz, jūsu saprašana, jo ir daudzi, kas nespēj to saprast."

14 Un Dievišķā dziedināšana ir cilvēkiem, kuri tic. Bet tu nevari ticēt, kamēr tevī nav kaut kas, kas liek tev ticēt.

15 "Un tad, ja Sodomā un Gomorā," teica Jēzus, "būtu notikušas šīs lietas, kas notika Kapernaumas pilsētā un tajās pilsētās," cauri kurām Viņš bija staigājis, Viņš sacīja, "tās stāvētu vēl šodien."

16 Un es saku: ja tie darbi, tie varenie darbi, kas ir notikuši Fīniksā, būtu notikuši Sodomā, tā būtu stāvējusi līdz šai dienai un nebūtu nonākusi Sāls...Nāves jūras dibenā.

17 Lūk, tas ir tāpēc, ka visi cilvēki mēģina satvert to — visi, kas ir slimi. Bet, ja viņi vienkārši uz brītiņu apstātos un pamēģinātu apdomāt to, ko nozīmē Vārds...

18 Ticība ir no Vārda dzirdēšanas, apsolījuma Vārda. Ja tev nav apsolījuma, tad tu uzdrošinies rīkoties, balstoties uz savu ticību. Bet, ja tu vari pieņemt Dieva apsolījumu, tas ir Dieva apsolījums tev.

19 Tai sievietei, kas pieskārās Viņa drēbēm, nebija apsolījuma par to. Bet viņas ticība, bez apsolījuma, dabūja viņas dziedināšanu.

20 Un tā, ja viņa varēja saņemt savu dziedināšanu ar savu ticību, bez apsolījuma par to, ko viņa darīja, cik daudz vairāk mums vajadzētu saņemt mūsu dziedināšanu caur ticību apsolījumam, ko Dievs izpauž un apstiprina mūsu priekšā, un ir atnesis to mums caur Savu Vārdu, atnācis un apstiprinājis Savu Vārdu!

21 Paskatieties uz šiem mazajiem bērniņiem, kurus es tikko veltīju. Tie abi ir Dieva brīnums, kas ir ārpus medicīniskās izpratnes. Saprotat? Vienkārši aizdomājieties par tām lietām, kas ir notikušas!

22 Nu, vai Dievs uzlūko cilvēka vaigu? Protams, ka nē. Ja Viņš dziedina vienu, Viņš dziedinās arī otru. Vienīgais, kas jums jādara, ir jāiegūst tā ticību. Un tā ticība ir kaut kas, ko jūs zināt; nevis kaut kas, kam tu centies trāpīt, izsaki minējumus. Tu to zini! Kaut kas notiek. Lūk, visos periodos cilvēki ir paļāvušies uz to.

23 Tas iemesls, kāpēc es paņēmu šo tēmu šeit uz šīm pāris minūtēm, ir tāds, ka Viņš teica: "Debesis un zeme zudīs, bet Mani Vārdi nezudīs." Un Viņš šeit bija devis apsolījumu, ka tā paaudze, ka viņi būs... Sacīja: "Šī paaudze nezudīs, kamēr visas šīs lietas piepildīsies."

24 Ja šeit nejauši sēdētu kāds neticīgais, tas ir viens no lielākajiem klupšanas akmeņiem, uz kuriem ir paklupis neticīgais. Viņi uzskata, ka Jēzus atsaucās uz to paaudzi, kurai Viņš runāja. Un tā, izskaidrosim to, lai mēs varētu pievērsties tēmai.

25 Viņi uzdeva Viņam trīs jautājumus. Ja jūs pievērsīsiet uzmanību, augstāk 24. nodaļā, šeit 24. nodaļas sākumā, mēs lasām šādus vārdus:

Un, izgājis no Tempļa, Jēzus aizgāja. Un Viņa mācekļi piegāja pie Viņa, lai rādītu Viņam tempļa

celtni.

Bet Jēzus sacīja viņiem: "Vai jūs visu to neredzat? Patiesi Es jums saku: šeit akmens uz akmens nepaliks, kas netiks nopostīts."

26 Lūk, tas notika, kad Viņš joprojām bija pilsētā, pie tempļa. Kas tālāk?

Un, kad Viņš apsēdās uz kalna...

27 Viņš aizgāja no tempļa un devās uz tā kalna virsotni, uz Eļļas kalnu.

...apsēdās uz Eļļas kalna, Viņa mācekļi piegāja pie Viņa atsevišķi un sacīja: "Saki mums, kad šīs lietas notiks?...kāda būs Tavas atnākšanas zīme un pasaules gala zīme?"

28 Viņi uzdeva Viņam trīs jautājumus, un Viņš atbildēja uz tiem tādā secībā, kādā tie Viņam tika uzdoti. Trīs jautājumi, saprotiet. Pirmais: "Kad būs tas laiks, kad nepaliks akmens uz akmens?" Un: "Kāda būs Tavas atnākšanas zīme?" Un: "Kas ir pasaules gals?" Trīs jautājumi. Un Viņš atbild uz trim jautājumiem.

29 Ievērojami pētnieki šodien attiecina to pirmo jautājumu, kad Viņš teica: "Lūdzieties, lai jūsu bēgšana nenotiek ziemas laikā vai sabata dienā," viņi attiecina to uz nākotni, kad notiks Tā Kunga atnākšana šīs pasaules beigās.

30 Tas notika mūsu ēras 70. gadā, kad tur ieradās tas lielais romiešu karavīrs, tas ir, tā lielā armija, tur ieradās Tits un viņa grupa, tas ievērojamais romiešu ģenerālis, aplenca mūrus, kā Jēzus bija viņiem paredzējis. "Un redzēsiet Jeruzālemi karaspēka ielenktu, tad lai tas, kas ir uz lauka, neatgriežas atpakaļ pilsētā." Nu, kāda jēga būtu...

31 Un daži cilvēki mēģina balstīt uz tā savu mācību, ka cilvēki joprojām dzīvos sestdienas stundās, ievērodami sabata dienas, kad Viņš nāks. Nu, ja...ja tā atnākšana būs vispasaules, tad nav iespējams ievērot sabatu; jo vienā pusē ir sestdiena, bet otrā pusē ir diena pēc sestdienas. Saprotiet, tāpēc tas nav tā. Sabata ievērošana bija ļaudīm tuksnesī, nevis vispasaules draudzei. Saprotat? Un visas šīs dažādās lietas, viņi ņem tos Rakstus bez Svētā Gara, lai izvietotu tos pareizi un parādītu, kas tas ir.

32 Bet, lūk, ko Jēzus, to sacīdams, saskaņā ar manu pazemīgo viedokli, Viņš pateica, ka "šī paaudze", citiem vārdiem sakot, "tā paaudze, kas redzēja, kā vīģeskoks izdzen pumpurus". Redziet, Viņš šeit sacīja: "Un kad vīģeskoks sāk...ir maigs un izdzen savus zarus, jūs sakāt, ka vasara ir tuvu. Līdzīgi, redziet, kad jūs redzēsiet visas šīs lietas, jūs atpazīsiet laiku. Kad jūs redzēsiet, ka ir piepildījušies visi šie trīs jautājumi, laiks ir tuvu. Tā paaudze, kas redzēs vīģeskoku!" Un *vīģeskoks* vienmēr ir "Israēls". "Un kad Israēls atgriezīsies savā dzimtenē un kļūs par valsti, tā paaudze nezudīs, kamēr visas šīs lietas piepildīsies."

33 Un, draugi kristieši, šovakar šajā ļoti neskaidrajā Rakstu vietā, ko cilvēki uzskata par neskaidru, mēs šobrīd dzīvojam, lai redzētu pašu... Viss, ko Viņš šeit pateica, ir piepildījies, vienkārši nākošā lieta ir Viņa atnākšanai...

34 Israēls ir savā dzimtenē. Tā ir neatkarīga valsts. Tai ir sava nauda, savs karogs, tā ir ANO locekle. Tā ir valsts; pirmo reizi aptuveni divdesmit piecos gadsimtos, kopš tā bija valsts. Un Jēzus apsolīja, ka "tā paaudze..." Un Bībelē paaudzei ir atvēlēti četrdesmit gadi. No tā laika, kad Izraēla kļuva par valsti, līdz četrdesmit gadiem, kaut kur tajā laikā Viņš atnāks. Un, ja tā ir taisnība, tad tas atnesīs atnākšanu.

35 Nu, un vēl viena lieta: pēc katriem diviem tūkstošiem gadu uz zemes kaut kas ir noticis; politika un viss pārējais sagruva, Dievam bija jāsūta palīdzība no debesīm. Un pirmie divi tūkstoši gadu, pasaule tika iznīcināta ar ūdeni; otrie divi tūkstoši gadi, atnāca Kristus; un tagad ir 1964. gads, un viņi apgalvo, ka mums ir septiņpadsmit gadi mazāk par šo.

36 Lūk, jūs redzat, ka tas ir pie durvīm. Nākamā lieta ir gaidīt Tā Kunga atnākšanu. Visas pārējās zīmes precīzi saskan ar to. Tieši tāpēc šovakar es mēģinu panākt, lai cilvēki precīzi turētos pie apsolītā Vārda. Tieši tas, ko saka Vārds, turieties cieši pie tā.

37 Un tā, kad es atnācu pie Kristus, es zināju, ka man kaut kur ir jāatrod pamats, uz kura stāvēt.

Es tiku ordinēts Misionāru baptistu draudzē. Tad, kad es ieraudzīju, ka Misionāru baptistu draudzes mācība ir tik lielā pretrunā Rakstiem, es nevarēju uzlikt, balstīt savas cerības uz Misionāru baptistu baznīcas mācību. Tad es nodomāju, ka es pāriešu uz manas mātes draudzi, viņa bija metodiste. Un es nodomāju, ka es pāriešu uz turieni. Es atkal ieraudzīju... Tā ka es sapratu, ka, ja Jēzus atnāks pēc metodistu ļaudīm, Viņš noteikti atstās baptistus. Ja Viņš nāks pakaļ baptistiem, Viņš atstās metodistus. Bet abās grupās es redzēju jaukus cilvēkus. Un es sapratu: ja Viņš nāks pakaļ kādai draudzei, pēc kuras draudzes Viņš nāks, no vairāk kā deviņsimt dažādām organizācijām? Viņš ne... Viņš netiesās cilvēkus caur draudzi.

38 Viņš tiesās cilvēkus caur Jēzu Kristu. Un Jēzus Kristus ir Vārds. Svētā Jāņa 1. nodaļā ir teikts: "Iesākumā bija Vārds." Kad Dievs... Iesākumā, pirms tas bija Vārds, tā bija doma. "Un pēc tam iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs." Tas viss bija Dievs.

39 Un tad, kad Dievs izteica Savu Vārdu, kas būs, iepriekšnolēma Savu draudzi, pirms pasaules radīšanas: "Tā parādīsies Viņa priekšā bez traipa vai krunkas." Un pulkstenis turpina iet uz priekšu. Un viņa būs tur, draudze, godpilna draudze, bez traipa vai krunkas! Es ceru, ka mēs visi, kas šovakar esam šeit, esam tās draudzes locekļi. Un ir tikai viens veids, kā iekļūt tajā draudzē, nevis caur kādu konfesiju; tu ienāc tajā caur jaunpiedzimšanu.

Un jūs teiksiet: "Nu, es ticu tam."

40 Un, ja jūs ticat, tad jūs teiksiet "āmen" uz katru Vārdu šajā Bībelē, uz visu, kas ir teikts Bībelē; jo tas ir Kristus, un tu esi daļa no Kristus, un Svētais Gars atklāj šo patiesību. Katram periodam bija sava Vārda daļa, kam bija jāpiepildās.

41 Dievs vienmēr sūta pravieti. Vārds nāk pie pravieša; rakstītais Vārds, sirds domu atpazinējs. Vai jūs vienmēr esat to pamanījuši? Pravietis, tas, kā viņš zināja, ka viņš ir pravietis, bija tas, ka Dieva Vārds atpazīst domas, kas ir sirdī, paredz notikumus, paredz un stāsta par nākotni. Vai jūs kādreiz esat paņēmuši vārdnīcu, senebreju valodas vārdnīcu, un paskatījušies, ko nozīmē vārds "redzētājs"? Tas ir tāds, kam ir Dievišķā atklāsme par rakstīto Vārdu. Un kā tas tiek apstiprināts: viņš jau iepriekš redz notikumus, kurus viņš paredz, un tie piepildās.

42 Un tā, kā tas sasaistās ar Rakstiem? Pilnīgi precīzi. "Ja starp jums būs kāds garīgs cilvēks vai pravietis, Es, Tas Kungs, atklāšu Sevi viņam, runāšu ar viņu vīzijās. Un ja tās lietas piepildās, tad tas ir Dievs. Ja tās nepiepildās, tad neklausiet viņu; it nemaz nebaidieties no viņa, bet vienkārši ignorējiet to." Bet Dieva Vārds vienmēr ir pareizs! Tāpēc tieši tā viņi zināja par to cilvēku, kurš runāja – vai viņam bija pareiza Vārda atklāsme vai nē, Dievišķā rakstītā Vārda, jo viņam bija Tā Kunga Vārds, kas nāca pie viņa. Un tā, mēs paliekam tur, mēs stāvam uz tā un paļaujamies uz šo Vārdu.

43 Jūs teiksiet: "Brāli Branham, Vecajā Derībā, tie bija pravieši."

44 Dievs Bībelē, vēstulē Ebrejiem 1. nodaļā, teica: "Dievs, daudzkārt un dažādos veidos runāja tēviem caur praviešiem, šajā pēdējā dienā ir runājis caur Savu Dēlu, Jēzu Kristu." Redzat, tas ir Jēzus Kristus. Un Jēzus ir Vārds, saprotiet, un atklāj Savu Vārdu caur Jēzu Kristu. Vārds atklāj Sevi, Tas dara Vārdu dzīvu. Lūk, kur cilvēkiem neizdodas Viņu atpazīt.

45 Lūk, kā tā sieviete pie akas atpazina Viņu. Nu, viņa saprata to ļoti ātri. Tiklīdz Viņš pastāstīja viņai kaut ko par viņu pašu, viņa sacīja: "Ser, es redzu, ka Tu esi pravietis. Lūk, mēs zinām, ka nāks Mesija. Un kad Viņš atnāks, Viņš mums pastāstīs šīs lietas, parādīs mums visu."

Viņš sacīja: "Tas esmu Es, kas runā ar tevi."

46 Kā gan viņa varēja noraidīt Viņa apgalvojumu, kad sākumā jau bija izdarīta tā darbība? Sākumā tika apstiprināta tā darbība, ka Viņš bija tas pravietis. Viņiem simtiem gadu nebija bijuši pravieši. Un šim Cilvēkam bija jābūt pravietim; un sacīja, apstiprinot Sevi, ka Viņš bija tas apsolītais Mesija. Nav brīnums, ka tā sieviete varēja aizskriet uz pilsētu un sacīt: "Nāciet, apskatiet Cilvēku, kurš pastāstīja man tās lietas, ko es esmu darījusi. Vai tas nav Mesija, pats Mesija?"

47 Un tā, mēs ticam tam, ka Dievs tajos periodos, kuriem Viņš iedalīja Savu Vārdu, to daļu, ka tas Vārds atklāsies savā patiesībā. Tas tiks apstiprināts, jo Dievs to šādi apsolīja. Un tas...tas

vienmēr ir pareizi.

48 Noass. Cilvēkiem bija grūti saprast Noasu viņa dienās. Viņš dzirdēja, kā Dievs runā. Viņš zināja, ka tas ir Vārds, jo viņš bija Dieva pravietis. Dievs sūtīja viņu ar apgalvojumu: "Nāk lieli plūdi!" Viņš turpināja būvēt šķirstu, neskatoties uz kritiku. Noasam nebija svarīgi, cik daudzi viņu kritizēja. Viņš bija tās dienas gaisma. Viņš bija tai dienai izpaustais Dieva Vārds; jo Dievs iznīcināja cilvēkus.

49 Mozus, izcils, ārkārtīgi noslīpēts teologs, liels vīrs, dzimis, lai būtu pravietis; un tomēr visā savā teoloģijā un savā...savā grāmatu zināšanā par Dievu viņš nespēja atbrīvot Israēla bērnus ar zināšanu palīdzību.

50 Redziet, pravietis nevar rīkoties, izmantojot zināšanas. Viņam jārīkojas pēc iedvesmas. Iedvesma!

51 Un kad Kunga Vārds atnāca pie viņa tuksnesī, degošā krūmā, un pastāstīja viņam, un atklāja viņam Vārdus, ko Viņš bija teicis Ābrahāmam. Un ko Viņš darīja? Viņš rādīja viņam tās stundas rakstīto Vārdu un tad aicināja Mozu uz darbu. Un viņš bija baidījies mēģināt atbrīvot Israēlu ar armiju; bet nu viņš iet turp ar nūju rokā un atbrīvo Israēlu. Tas...

52 Dievs dara to tik noslēpumaini, ka vienkārši izsit no sliedēm miesīgo prātu. Tas vairs nespēj domāt. Vai jūs esat to ievērojuši?

53 Jānis Kristītājs, stāvēdams ūdenī, viņš bija pravietis, priekšvēstnesis, starp praviešiem un Dieva Dēla atnākšanu. Jānis iegāja ūdenī, un viņš sacīja... Viņš nebaidījās pateikt cilvēkiem: "Jūsu vidū stāv Kāds!" Vienkārši aizdomājieties par to pārliecību, kāda viņam bija! "Šobrīd jūsu vidū stāv Kāds, ko jūs nepazīstat. Es neesmu cienīgs nest Viņa kurpes. Viņš būs Tas, kas kristīs jūs ar Svēto Garu un Uguni."

54 Viņš tobrīd atradās starp cilvēkiem. Jānis zināja, ka Viņam bija jānāk viņa paaudzē, jo viņš redzēja savu pozīciju Rakstos, redzēja Dieva Garu uz Viņa. "Es sūtu Savu vēstnesi Savā priekšā, lai sagatavotu ceļu." Un viņš zināja, ka Mesijas atnākšana ir tuvu.

55 Tātad, kamēr pravietis stāvēja ūdenī pravietodams, Vārds atnāca pie viņa. Jēzus bija Vārds! Tieši tā pravietis Viņu atpazina, jo tas bija Vārds līdz ar zīmi, kas viņam tika dota. "Es atpazinu Viņu, jo Tas, kurš teica man tuksnesī: 'Ej, kristī ar ūdeni,' teica: 'Uz Ko redzēsi Garu nonākam un paliekam, Viņš kristīs ar Svēto Garu un uguni.'" Un kad atnāca Vārds, ūdenī kopā ar Vārdu atnāca arī zīme.

56 Pats Jēzus, kad Viņš atnāca, zināja, ka Viņš ir Vārds. Viņš, Viņš bija pārliecināts par to. Jo Viņš, kad Viņam bija tikai divpadsmit gadi, mazs zēns, mēs ieraugām Viņu (kā es teicu vakardien) templī, diskutējot ar priesteriem. Viņa zināšanas pārspēja viņu tradīcijas, un Viņš mācīja viņus, tos vīrus. Un kad Viņa māte piegāja pie Viņa un izdarīja...pateica nepareizu vārdu, paskatieties, kā Vārds izlaboja to kļūdu.

57 Vārds vienmēr izlabo kļūdu. Un ja vien cilvēki šodien spētu to ieraudzīt, ka Vārds izlabo kļūdu! Pilnīgi viss paliek par kļūdu. Bet Dieva Vārds ir tas, kas ir pareizs. Viņš teica: "Debesis un zeme zudīs, bet Mani Vārdi nezudīs."

58 Un šai dienai pravietotais Vārds izlabo šīs dienas kļūdu. Vai jūs saprotat? Vārds pats izlabo kļūdu. Šodien cilvēki saka: "O-o, pievienosimies *tiem*. Iestāsimies tai Padomē. Darīsim visas *tās* lietas." Tā ir kļūda. Un Vārds atgriežas un izlabo šo kļūdu, identificēdams Sevi, to stundu un tās stundas laiku. Lūk, mēs zinām, ka šīs lietas ir patiesas.

59 Tagad, nākamajās desmit minūtēs es sniegšu jums nelielu personīgu liecību, ja tā ir Tā Kunga griba. Kas, manuprāt, ja es nekļūdos, brālis Džons Šarits... Es nezinu, vai šovakar viņš ir šajā ēkā vai nē. Es neesmu viņu redzējis. Viņš ir ļoti tuvs draugs, dārgs brālis. Viņš bija kopā ar mani kalpošanas agrīnajā daļā.

60 Cik daudzi bija šeit, kad es pirmo reizi ierados Fīniksā pirms sešpadsmit gadiem? Paskatīsimies uz jūsu rokām. Paskat tik, faktiski trešdaļa cilvēku. Cik daudzi no jums atceras to, ka,

lūdzoties par slimajiem, es turēju savu roku izstieptu, cilvēki lika savas rokas uz manis; un tad, lai kas arī tika pateikts, tas viņiem bija. Cik daudzi to atceras?

61 Un cik daudzi no jums atceras, ka es pateicu jums, ka Tā Kunga eņģelis, tajā uguns stabā, kas...kas satika mani tur un pateica man, ka, ja es "būšu patiess", notiks tā, ka es "zināšu pašus sirds noslēpumus". Cik daudzi atceras to, ka bija pateikts, ka tā notiks?

62 Un tā, cik daudzi atceras, ka Viņš apsolīja, ka tas turpināsies? Un nesen, vīzijā, Viņš deva apsolījumu par to makšķerauklas rāvienu, sacīja: "Tu nevari mācīt pentakostu mazuļiem pārdabiskas lietas." Un kad es izdarīju trešo rāvienu, Viņš sacīja: "Tagad nevienam par to nestāsti. Tu mēģināji izskaidrot to pārējo. Nevienam nestāsti par šo. Tas ir tas lielais un pēdējais rāviens." Cik daudzi atceras, ka tas tika paredzēts?

63 Redziet, Viņš nekad nekļūdās. Tās lietas notika, viena, divas, trīs, tieši tā, kā notika.

64 Un tā, Fīniksā, tas bija tajā laikā, kad misis Voldrofa bija nomirusi šeit lūgšanu rindā no sirds vēža un tika dziedināta. Viņa parasti nāk uz sanāksmēm. Varbūt šobrīd viņa ir šeit. Un tad... Misis Hetija Voldrofa. Vēl mēs redzam, ka viņas ārsts bija liecinājis par to, sniedzis fotogrāfijas jeb nevis... Kā to sauc, rentgeni? Tā rentgenus, kuros tai sievietei bija vēzis. Bet šodien viņa ir dzīva. Un tas bija pirms sešpadsmit gadiem. Nu, es esmu diezgan pārliecināts, ka misters... Jā, tur ir misis Voldrofa, tieši tur, lūk. Pareizi. [Kāds saka: "Martā būs pagājuši septiņpadsmit gadi."—Tulk.] Martā būs pagājuši septiņpadsmit gadi. Tur ir kundze, kas bija mirusi un atkal atdzīvojās, ar vēzi sirdī. Jo tas bija TĀ SAKA TAS KUNGS. Lūk, paskatieties uz tiem laikiem.

65 Es devos uz Kaliforniju, un es domāju, ka toreiz ar mani bija brālis Džons Šarits. Es šodien aizdomājos, aizdomājos par to, kad braucu uz šejieni. Es esmu diezgan pārliecināts, ka viņš bija. Un sieva un es... Un mana Rebeka, tagad jauna sieviete, šogad beidz skolu; viņa bija mazs bērniņš, es nēsāju viņu uz rokām. Un arī mēs devāmies uz Katalinu, aizbraucām uz Katalinu pēc sanāksmes beigām, vienkārši paņemt laivu un atgriezties, lai vienkārši pateiktu, ka mēs bijām jūrā. Un vienu vakaru, pirms mēs aizbraucām, vai arī vienu vai divus vakarus...

66 Pols Melikjans, vairums no jums viņu pazīst. Pols Melikjans. Domāju, ka viņš ir ar... Kas? [Kāds brālis saka: "Madeira."—Tulk.] Kur? ["Madeira."] Madeira, Kalifornijas štats. Viņa māte, tēvs, viņi abi tika dziedināti tajās sanāksmēs. Es lidoju no šejienes ar lidmašīnu, lai viņus satiktu, un viņi tika dziedināti.

67 Pola sieva bija tikko dzemdējusi bērniņu. Jauki cilvēki, armēņi, un viņi piezvanīja turp un paprasīja, sieva bija slima un gribēja, lai viņu atved. Es teicu: "Labi, brauciet šurp." Tā ka viņi atveda viņu uz turieni. Un tajā vakarā... Viņa un mana sieva, un es, un varbūt brālis Šarits. Es neesmu pārliecināts.

68 Vai brālis Šarits ir šeit? Ja viņš bija... Vai pareizi, brāli Šarit, vai tu biji tur tajā vakarā? Pareizi. Tur ir liecinieks. Es...es mēģināju saskatīt brāli Džonu un paskatīties, vai viņš ir šeit.

69 Un tā, viņa uzlika savu roku uz manējās, un tā uzreiz sāka vibrēt. "Un, redziet, viņā ir dzīvība, lai viņu nogalinātu, ļauna dzīvība." Un es sacīju: "Tev ir iekaisušas vēnas." Nu, tad viņai nebija nekādu simptomu. Bet pēc pāris dienām ārsts ārstēja viņu no vēnu iekaisuma.

Viņa sacīja: "Tas ir apbrīnojami, brāli Branham."

70 Lūk, man būs šeit jāpasaka dažas lietas, kas...kas būs nepatīkamas. Bet man...man ir jāsaka patiesība neatkarīgi no tā, kas tas ir. Man nekad nav paticis sacīt, ka mans tēvs bija nelegāls alkohola tirgotājs. Man nepatīk to teikt, bet tā ir patiesība. Jā. Ja kaut kas ir nepareizi, tad...tad izlabosim to tepat uz vietas, negaidīsim, kamēr nonāksim tur augšā. Un man...man patīk runāt par labām lietām, bet mums ir jārunā arī par sliktajām.

71 Mana sieva bija tajā istabā, neliela auguma sieviete ar melniem matiem. Un misis Melikjana sacīja: "Tas ir dīvaini, kā tas iedarbojas uz tavu roku." Sacīja: "Vai tas reaģē šādi uz jebkura cilvēka roku?"

Es sacīju: "Nē, kundze."

Viņa sacīja: “Vai tu vari to izskaidrot?”

Es sacīju: “Nē, kundze.”

72 Nē, tu nevari izskaidrot neko no Dieva. Tu nevari izskaidrot Dieva darbus. Tu nevari izskaidrot Dievu. Dievs nav izskaidrojams. Ja tā būtu, mums nevajadzētu ticēt Viņam ar ticību.

73 Es sacīju: “Dieva darbi ir neizprotami. Saprotat?” Es sacīju: “Tā ir Dieva darbība, ko es nevaru izskaidrot.”

Un viņa teica: “Nu, es... Tas, protams, ir apbrīnojami.”

Un...un es sacīju: “Nu, es uzlikšu savu roku. Redzi, tur nekas nenotiek.”

74 Es sacīju: “Manai sievai nekas nekait. Uzliec savu roku, dārgā.” Un tiklīdz viņas roka pieskārās manai, mana paša sieva, es teicu: “Tev ir cista uz kreisās olnīcas.”

Vai tu atceries to, brāli Šarit, tovakar tajā istabā?

75 Nu, divus gadus pēc tam piedzima mana mazā Sāra, četrus gadus pēc Bekijas. Es pateicu ārstam, ka tas... Viņām visām bija jādzimst ar ķeizargriezienu, jo viņa nevarēja dzemdēt bērnus parastā veidā; tāpat dzima arī viņa, viņas ģimenē ir šādi. Un es pateicu ārstam: “Pārbaudiet kreiso olnīcu, un, kad jūs viņu pārgriezīsiet, paskatieties, vai uz tās nav cistas.”

76 Viņš pateica: “Brāli Branham, mēs, es...es paskatīšos.” Bet kad tas... Kad viņš atgriezās, viņš sacīja: “Es neko neredzēju, brāli Branham.”

Es sacīju: “Labi.”

77 Četrus gadus vēlāk uz skatuves iznāca mans mazais Jāzeps. Un es...es paņēmu viņu pie rokas — tas joprojām bija tur. Un es sacīju: “Dakter, apskatiet vēlreiz to kreiso olnīcu, labi?”

78 Un viņš sacīja: “Jā, brāli Branham.” Viņš apskatīja to, un tā... “Nē, tur nekā nav,” viņš pateica.

79 Es paņēmu viņu pie rokas. Es sacīju: “Bet tas ir tur. Tas ir tur. Lūk, tas pierāda to *šeit*.” Viņš nevarēja to atrast.

Nu, tā tas turpinājās, gadi gāja.

80 Pagājušajā gadā mēs, tas bija mūsu divdesmit otrais gads, kopš mēs apprecējāmies. Un katru medusmēnesi es biju bijis medību izbraucienā. Un es vienmēr dodos uz vienu nelielu vietu tur kalna virsotnē, un es tur augšā veicu nelielu lūgšanu un pienesu Dievam savu pateicību par labu sievu. Mana sieva ir bijis man dārgumiņš, un šādi es daru to katru gadu.

81 Kad mēs pārcēlāmies šurp uz Arizonu pēc Tā Kunga pavēles... Un jūs redzējāt tajā avīzē, un man šeit bija tā nelielā fotogrāfija, es rādīju to kādam šopēcpusdien, kā tas žurnāls to publicēja. Un es stāvēju šeit uz šīs platformas un teicu katram cilvēkam šeit: “TĀ SAKA TAS KUNGS: Kaut kas teju teju notiks. Es redzēju septiņu eņģeļu plejādi, kas satika mani ziemeļos no Tūsonas.” Vai jūs atceraties to? Cik daudzi bija šeit, kad es pateicu to pirms dažiem gadiem? Labi. Un jūs precīzi zināt, kā tas notika, tāpat.

82 Tas žurnāls pat publicēja fotogrāfiju: “Redzēta noslēpumaina gaisma divdesmit septiņu jūdžu augstumā, trīsdesmit jūdžu augstumā un divdesmit septiņas jūdzes plata.” Mitrums paceļas tikai aptuveni astoņu vai deviņu jūdžu augstumā, ziniet, un viņi nespēj izskaidrot, kas tas bija. Es par to vispār neko neteicu, vienkārši atstāju visu kā ir, jo tas pilnīgi neko nelīdzētu, it neko.

83 Tieši tāpat kā tas bija par to gaismu, kuru viņi nofotografēja, Tā Kunga eņģeli, viņi joprojām netic tam.

84 Un tā, kad mēs ierodamies šeit, es pastāvīgi esmu sanāksmēs, darīdams visu, ko es varu varu Tam Kungam. Bet es nedaru visu, ko man vajadzētu darīt, es...es zinu, ka es pieļauju tik daudzas kļūdas.

85 Un manai sievai ir bijis jābūt gan mātei, gan tētim, abiem, tiem bērniņiem, jo es esmu prom. Un viņas lēmums... Tēvam un mātei būtu jābūt vienisprātis savos lēmumos par saviem bērniem. Bet

manis tur nav, es esmu Tā Kunga kalpošanā. Un manai sievai šobrīd ir četrdesmit četri gadi, tieši desmit gadus jaunāka par mani. Es atbraucu no kādas sanāksmes, un es biju noguris. Tas bija aptuveni pirms nedaudz vairāk nekā diviem gadiem, aptuveni, man šķiet, kad mēs atbraucām uz šejieni. Es biju bijis prom, un es biju ļoti noguris.

86 Un mans mazais puika Jāzeps, viņš ir kā jau visi zēni, un viņš iet uz skolu, kur viņš dzird visu ko. Viendien, kad es atbraucu, viņš pateica kaut ko un aizkaitināja savu māti. Un...un tad viņš atskrēja pie manis. Lūk, viņa zināja...viņš zināja, ka saņems no viņas pērienu.

Tā ka viņa pateica man, viņa sacīja: "Billij, noper viņu."

87 Bet viņš apskāva mani un sacīja: "Tētuk, man ir ļoti žēl!" Viņš zināja manu vājo vietu.

Un tāpēc: "Ak," es sacīju, "dārgumiņ, aizmirsīsim to. Es nespēju..."

88 Un sievai un man (man priekšā stāv šī Bībele), mūsu dzīvē nav bijis neviena strīda. Bet te pēkšņi, atrodoties tajā nervozajā dzīves periodā, viņa aizcirta durvis man tieši deguna priekšā. Un viņa pateica: "Tad tev vajadzētu kādu laiciņu par viņu parūpēties," un aizcirta durvis un iegāja iekšā.

89 Es nodomāju: "Nabadzīte! Ak, viņai tam visam ir jāiet cauri vienai pašai."

90 Es izgāju ārā, un es sacīju: "Jāzep, atnāc šurp," es teicu. Es paņēmu viņu. Es sacīju: "Tētim tevi būtu jānoper. Tu zini to. Bet," es teicu, "tu taču esi nožēlojis. Saproti? Bet atceries, ka kādu dienu mana...mana pacietība beigsies. Un tā...tā nožēla, tev ir jānes atbilstošs nožēlas auglis un jāpierāda man, ka tu to patiešām domā nopietni. Saproti? Ja tu mani mīli, tu ņemsi mani vērā."

91 Un tā es devos ārā un pateicu: "Es nomazgāšu putekļus no savas automašīnas priekšējā stikla." Un es sāku mazgāt to priekšējo stiklu.

92 Un, kad es to darīju, kāda balss sacīja: "Atgriezies un pasaki, lai viņa izlasa Otro Laiku grāmatu 22. nodaļu."

93 Es nodomāju: "Es vienkārši...es vienkārši... Es nezinu, kā es ko tādu iedomājos. Es nodomāju: "Nu, es vienkārši to iedomājos." Es turpināju mazgāt.

94 Un tas atkal atnāca, ļoti skaļi: "Ej, pasaki viņai!" Nu, tas mani nobiedēja.

95 Es devos iekšā un izlasīju to. Vai jūs zināt, kas tas ir? Tas ir par to, kad Mirjama izsmēja Mozu par etiopiešu meitenes apprecēšanu. Un Dievs teica: "Labāk būtu, ja tavs tēvs iespļautu tev sejā, nekā izdarīt to." Saprotat? Un Viņš tos sasauca un teica: "Ej, atved Mirjamu, viņa ir sista ar spitālību." Teica: "Ej, atved Mirjamu." Un Mozus... Un uguns stabs nonāca teltī. Un Mozus stāvēja tur. Un Dievs runāja uz viņiem. Viņš sacīja: "Ja starp jums būs kāds, kas ir garīgs vai pravietis, Es, Tas Kungs, atklāšu viņam Sevi. Es runāšu ar viņu vīzijās, atklāšu sapņus un tā tālāk." Viņš teica: "Bet Mans kalps Mozus, uz zemes nav neviena viņam līdzīga." Viņš teica: "Vai jūs nebīstaties Dieva?" Un Mirjama, būdama praviete, tika sista ar spitālību. Un Mozus aizbilda par viņu, un viņa dzīvoja.

96 Tātad, tas mani nobiedēja. Es biju aizmirsis. Mani, es...es neņēmu to vērā, bet Viņš ņēma. Viņš bija Tas, kas to ņēma vērā. Tā bija mana sieva, es jebkurā brīdī atdotu dzīvību par viņu. Bet Dievs ņēma to vērā. Lūk, tā ir patiesība, šeit man priekšā stāv mana Bībele.

97 Un es iegāju iekšā. Un viņa bija iegājusi istabā un aiztaisījusi durvis, un šuva ar šujmašīnu. Un es pieklauvēju pie durvīm, un es teicu: "Mīļumiņ, es gribu brītiņu ar tevi parunāt."

Viņa sacīja: "Ko tu gribi?"

98 Es teicu: "Mīļā, atver durvis, tūlīt. Man ir vārds no Tā Kunga." Tas viņu nedaudz atskurbināja, tāpēc viņa atvēra durvis.

99 Un mēs iegājām. Un es teicu: "Mīļumiņ, lūk, tu zini, cik ļoti es tevi mīlu, es...es...es tam vispār nepievērsu uzmanību."

Viņa sacīja: "Nu, Bill, ja...es esmu tik nervoza!"

100 Es teicu: “Es zinu. Bet Viņam tas nepatika. Tas nebija Viņam tīkams. Viņš pateica man turpat kokā, tajā kokā tur, tajā mazajā palmā tur mājas priekšā, iet iekšā un izlasīt tev šo Rakstu vietu. Un es izlasīju to.

101 Patiešām, pēc dažām dienām viņai parādījās sāpes kreisajā pusē. Mums bija jādodas mājās. Un kļuva arvien sliktāk. Es palūdzu par viņu. Kļuva arvien sliktāk.

102 Es aizvedu viņu pie sava drauga ārsta Luisvilā, pie doktera Šona, speciālista. Viņš izmeklēja viņu, sacīja: “Branhama kundze, pasakiet brālim Branhamam, ka es gribu viņu satikt.”

Viņa sacīja: “Dakter, ko jūs atradāt?”

Teica: “Es labāk pateikšu viņam.”

103 Tā nu Meda piezvanīja man, un es atbraucu. Un viņš sacīja: “Brāli Branham, viņai ir cista uz kreisās olnīcas, aptuveni tik liela kā valrieksts.”

Un es devos atpakaļ uz mājām kopā ar viņu un es sacīju: “Vai tu atceries?”

104 Viņa sacīja: “Tas notika pie brāļa Šarita, ja es nekļūdos, tur Kalifornijā. Tu pateici man to jau pirms sešpadsmit gadiem.”

Es sacīju: “Pareizi. Tagad tas vienkārši parādās.”

Viņa sacīja: “Bil, tu domā, ka tas ir tas, ko es izdarīju tajā rītā?”

105 Es teicu: “Es nezinu, mīļā, es...es vienkārši nevaru pateikt.” Nu, mēs apskāvām viens otru, sākām raudāt Tā Kunga priekšā. Es aizgāju uz istabu un no visas sirds lūdzu par viņu.

106 Ārsts Šons, es atkal piezvanīju viņam, sacīju: “Dok, ko mums vajadzētu darīt?”

Viņš teica: “Tas būtu jāizņem no turienes.”

Un es sacīju: “Lai vēl nedaudz viss paliek kā ir.”

107 Viņš teica: “Patiešām, brāli Branham, varbūt es labāk nosūtīšu tevi kopā ar viņu pie viena sieviešu speciālista, laba drauga. Viņš arī ir kristietis.”

108 Es teicu: “Nu, kā tad ar tevi, Dok?” Viņš negribēja uzņemties atbildību, saprotiet.

109 Viņš teica: “Es nosūtīšu tevi uz turieni.” Viņš mīlēja mani, un viņš respektēja manu darbu Tam Kungam. Un viņš pastāstīja par to tam otram ārstam.

110 Un es aizvedu viņu uz turieni. Un viņi izmeklēja to un tad izveidoja tā diagrammu; izveidoja diagrammu un...un kas...kāda tieši izmēra tā bija. Sacīja: “Atvediet viņu atkal pēc apmēram trīsdesmit dienām.”

111 Pēc trīsdesmit dienām es atkal viņu atvedu, un tā bija izaugusi no valrieksta līdz citronam, tik ātri. Un visus šos gadus tā bija šādi stāvējusi.

112 Tad Tas Kungs runāja uz mani un atkal sūtīja mani atpakaļ, es atgriezos uz šejieni.

113 Tad, kad mēs atbraucām atpakaļ savā otrajā atvaļinājumā, viņi uztaisīja vēl vienu tā rentgena uzņēmumu, tas bija apelsīna lielumā. Viņš sacīja: “Branhama kungs, es, protams, augsti vērtēju jūsu ticību visuvarenajam Dievam.” Viņš teica: “Es arī esmu kristietis. Doktors Šons teica man, ka jūs esat tas, kurš dziedina ar ticību.”

114 Es sacīju: “Viņš vienkārši nesaprata. Es neesmu tas, kurš dziedina ar ticību.” Es sacīju: “Es vienkārši ticu Dievam.” Un es teicu: “Mēs izprotam šo lietu.”

Un viņš...viņš sacīja: “Branhama kungs, jums ir brīnišķīga sieva.”

Es teicu: “Es to labi zinu!”

115 Teica: “Ja tas kļūs mīksts, tas kļūs ļaundabīgs, un tad jums vairs nebūs sievas.”

Un es sacīju: “Es saprotu to, dakter.”

Sacīja: “Vai jūs esat pret to, lai to izņemtu?”

116 Es sacīju: “Nē, ser. Bet,” es sacīju, “mums ir kāds iemesls. Vienkārši vēl nedaudz atstājiet

visu kā ir, labi?”

117 Un viņš sacīja: “Nu, es jums pastāstīšu.” Teica: “Saka, ka jūs šobrīd dzīvojat Tūsonā.” Un viņš pastāstīja man par to speciālistu, teica: “Viņš ir mans draugs.” Sacīja: “Es reiz pārbraucu uz Tūsonu un mēģināju tur dzīvot.” Viņš sacīja: “Tur priekš manis bija nedaudz par sausu.” Sacīja: “Šis vīrs ir labākais, kāds vien ir, uz rietumiem no Misisipi.” Tā ka viņš sacīja: “Es nosūtīšu viņam rentgenus un diagrammas, un pārējo.” Un tā, viņš nosūtīja to uz Tūsonu.

118 Un tas cilvēks, kad viņš ieradās šeit, vēl pēc trīsdesmit dienām, mēs vēlreiz to apskatījām, viņš apskatīja. Un viņš sacīja: “Tas ir tik liels kā greipfrūts, kļūst patiešām liels. Tas ir jāizņem nekavējoties.”

119 Nu, man bija jādodas. Es devos uz ziemeļiem un aizbraucu atvaļinājumā. Atgriezos un devos uz Ņujorku, uz Ņujorkas pilsētu, uz Morisa auditoriju, atmodas sanāksmēm. Atpakaļceļā man bija jāapstājas Luiziānā pie brāļa Džeka Mūra.

120 Es piezvanīju sievai, jau bija nakts, un viņa sacīja: “Mīļais, rīt man atkal jādodas pie ārsta uz pārbaudi.” Un viņa sacīja: “Bil, šonedēļ es nevarēju kustināt savu kreiso kāju. Tas jau spiežas cauri manai kleitai.” Spiedās ārā *šādi*, tas bija uzpampis, strauji palielinājās. Un teica: “Tas ir tik sāpīgs, ka es pat rokas nevaru izstiept.” Sacīja: “Šonedēļ es vienkārši varēju pārvietoties tikai pa vienam solim.”

121 Un es sacīju: “Mīļumiņ, viņš gribēs to izņemt.” Un es sacīju: “Ja viņš to darīs, tas būs tieši Ziemassvētku laikā; mums neizdosies atbraukt šurp, atpakaļ uz mājām.”

Un viņa sacīja: “Es to zinu.” Viņa teica: “Nu, kas mums būtu jādara?”

122 Es sacīju: “Nu, vienkārši pasaki viņam, viņš varētu atstāt to, kamēr beigsies Ziemassvētki. Tad mums tas būs jāizņem, uzreiz pēc Ziemassvētkiem. Jo es gribu, lai tu vēlreiz atbrauc mājās, pirms tu dosies uz slimnīcu.”

123 Un tad viņa sacīja: “Lūk, es braukšu rīt apmēram pulksten trijos,” kaut kā tā. Bet pēc mūsu laika tas ir citādāk. Viņa sacīja: “Tad tev būs tavs pirmais dievkalpojums Šrivportā, pēc tam tu man piezvanīsi.”

Es sacīju: “Labi.”

124 Tur ir viena draudzene, ļoti jauka kristiete. Viņi bija šeit svētdien; es nedomāju, ka viņi ir šeit šovakar. Viņi atbrauks. Normans, Normana kundze. Vai jūs esat šeit, Normana kungs un kundze? Es nezinu, vai viņi ir šeit vai nē, brālis un māsa Normani no Tūsonas. Viņa bija tā, kas... Es domāju, ka viņi nevar atbraukt šurp katru vakaru, tāpēc viņa būs šeit rītvakar, manuprāt. Vai šeit ir brālis, māsas Normanas brālis? Es domāju, ka viņš ir atbrauca. Vai viņš ir šeit? Tur... Tā ģimene, vai šeit ir kāds no tās ģimenes, Norm... Ak, jā, protams. Tur viņi ir, pašā aizmugurē. Jā. Labi. Viņa aizveda sievu.

125 Lūk, tajā rītā, kad es braucu prom, mums mājās vienmēr bija jāceļas, un kad mēs gājām palūgt... Kad mums bija jādodas prom, mēs savācām bērnus un visus pārējos, nostājāmies aplī, pretim Jēzus gleznai mūsu viesistabā, pretim Hofmana “*Kristus galva trīsdesmit trīs gados”*. Un mēs visi sanācām tur kopā, bērni, un katrs no viņiem lūdza par mani. Sieva lūdza par mani, un pēc tam es lūdzu par viņu. Tad es devos uz ārzemēm, lai kur tas nebūtu. Un mēs nodevām sevi Tam Kungam, Viņa kalpošanai.

126 Jūs zināt, kad es vēl biju zēns, es reiz pazaudēju sievu, Billija māti. Un es biju bijis mājās divas vai trīs dienas, un, ziniet, tur bija bērni un visi pārējie, bet tad vairs nebija neviena. Bija vientuļi. Tas atnesa visas tās atmiņas.

127 Un agri tajā rītā, es piecēlos, tur mani gaidīja Billijs un Loisa. Un es nometos ceļos un pievilku to veco ķeblīti, soliņu. Nometos ceļos, paskatījos augšup un sacīju: “Ak, kā man viņu pietrūkst!” Es teicu: “Debesu Tēvs, tagad es dodos uz Šrivportu. Es lūdzu, lai Tu palīdzi man tur. Un svētī mani, dāvā man dvēseles, Kungs, Tavai Valstībai. Izmanto mani, kā vien Tu vēlies. Es esmu Tavās rokās.” Es teicu: “Tur, otrpus tuksnešiem, ir mana uzticamā sieviņa, kura šorīt gaida.

Viņa dodas uz turieni, lai sagatavotos tai operācijai.” Es sacīju: “Kungs, es pateicu viņai vakar vakarā: 'Paprasi ārstam atlikt to uz laiku pēc Ziemassvētkiem.' Vai es rīkojos nepareizi? Vai tas kļūs par ļaundabīgu? Ja es to izdarīju, paprasīdams viņai lūgt ārstu 'atlikt', un šajā laikā tas kļūs ļaundabīgs un es viņu zaudēšu, es nekad sev to nepiedošu.”

128 Es teicu: “Kungs, es esmu runājis ar Tevi jau šos divus gadus, jā, sešpadsmit gadus, bet,” es teicu, “pēdējos divus gadus, kopš tas notika.” Es teicu: “Tēvs, viņa vienmēr ir bijusi man īsta sieva. Kad es gatavojos doties uz kalpošanu, ne reizi nav bijis tā, ka viņa būtu sūdzējusies, ne reizi. Viņa vienmēr sagādā, lai man būtu tīras drēbes un izmazgāti krekli, un visu pārējo, un tas viss man tiek sagatavots. Un tad, kad es atbraucu mājās, es esmu tik noguris, ka es nevaru... Un parasti sieviete vēlas, lai viņas vīrs būtu kopā ar viņu. Bet es ierodos, cilvēki nāk bariem, ko es daru? Es aizbraucu medīt vai makšķerēt. Vai viņa kādreiz ir sūdzējusies? Nevienu reizi. Viņa iet un sagatavo man drēbes, un ļauj man braukt: 'Viss ir kārtībā.' Nabadzīte, četrdesmit četrus gadus veca, galva balta kā sniegs, stāv starp mani un cilvēkiem.” Es teicu: “Dievs, tajā rītā viņa negribēja tā darīt. Viņa patiešām negribēja to, Tēvs. Viņas darbības parāda, ka viņa negribēja to. Viņa vienkārši bija nervoza.”

129 Godīgi, tā bija piektā reize, kad tas tika izdarīts! Kopš tām vāverēm; un tad tur Kentuki; tad Raitu bērni; tad tā vētra uz kalna, par kuru man šovakar nav laika jums izstāstīt; un šī reize, tikpat pārliecinoši! Tur parādījās tā Gaisma, karādamās tur gaisā, un tā sacīja: “Piecelies kājās.” Un es piecēlos. Viņš sacīja: “Lai ko tu arī pateiksi, tieši tā tas notiks.”

130 Es sacīju: “Dieva roka aizvāks to audzēju, pirms tam pieskarsies ārsta roka.”

131 Normana kundze būs šeit pie manis rītvakar. Es viņai tā arī nepiezvanīju, tas bija tieši... Billijs un Loisa gaidīja mani. Mēs devāmies uz Šrivportu, sameklējām tālruni, lai piezvanītu viņai, kad ieradāmies tur.

132 Viņa bija aizgājusi pie ārsta. Un Normana kundzei bija tur jāpalīdz viņai un medmāsai, tajā telpā, apģērbt viņai tērpu, lai varētu nogulties uz operāciju galda. Un viņi sagatavoja aparātus ar diagrammām un rentgeniem, un citām lietām. Viņš teica: “Kā jūs jūtaties, Branhama kundze?” Viņš teica...

133 Un, ārsts...mēs atvērām to vēstuli, lai redzētu, ko viņš tajā bija uzrakstījis šim ārstam. Sacīja: “Branhama kundze ir ļoti jauka sieviete, un viņas vīrs ir jauks cilvēks. Viņš dziedina ar ticību, bet viņš nav pret pret to, ka jūs veicat operāciju. Dakter, tas ir jāizņem ārā nekavējoties!” Tas ir, mēs bijām to izlasījuši, redziet: “Tas audzējs ir jāizņem nekavējoties, citādāk Branhama kundze nomirs.”

134 Un tad, tikko kā tas ārsts iznāca, lai paceltu palagu un pieskartos viņas sānam, pāri viņai pārtraucās kaut kas ļoti vēss, un audzējs bija prom. Audzēja tur vairs nebija. Un tas ārsts... Viņa tur gulēja, un viņš pieskārās, viņš teica: “Branhama kundze, tas audzējs bija kreisajā sānā, vai ne?”

Viņa teica: “Jā, ser, tas bija.”

135 Tā nu viņš atkal palika viņu zem rentgena aparāta, viņš aizgāja un sameklēja savas diagrammas, atkal pārbaudīja visus izmeklējumus. Viņš sacīja: “Branhama kundze, es to nevaru izskaidrot, bet tā audzēja tur vairs nav. Tas audzējs ir pazudis.”

136 Lūk tā ir patiesība, patiešām! Visuvarenais Dievs zina, ka tā ir patiesība, stāvēdams šeit. Redziet, tieši tā, kā tika pateikts! Bet “ārsta roka,” kā viņa teica, “vēl bija *tādā* attālumā” no viņas, kad kaut kas vēss pārtraucās pār viņu. Viņa tikko varēja... Normana kundze un pārējie (un tie cilvēki tur aizmugurē var jums par to pastāstīt), palīdzēja tik augšā uz galda. Un gan diagramma, gan rentgena uzņēmumi, gan viss pārējais uzrādīja audzēju. Bet no tā nepalika ne pēdas. Un kopš tā laika viņai nav bijuši nekādi simptomi. Un tas bija apmēram divas nedēļas pirms Ziemassvētkiem.

137 Dievs joprojām ir uzticīgs Savam Vārdam! “Gan debesis, gan zeme zudīs, bet Mani Vārdi nezudīs.” Dievs, kurš var radīt vāveres, kurš var aizvākt audzējus, Viņš joprojām ir tas pats Dievs šovakar, jo tas ir Jēzus Kristus, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai jūs ticat tam? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Debesu Tēvs, kurš ir mans liecinieks, turot šo Bībeli pie sirds, zina, ka tā vārds vārdā ir patiesība, cik nu es to varu izteikt. Kāds labums man būtu no tā, ja es teiktu kaut ko

nepareizu, draugi? Kāpēc es to saku? Lai tas iedrošinātu jūs ticēt.

138 Un tā, šī lielā dāvana! Es esmu mēģinājis izskaidrot un stāstīt citiem, kā tas notika. To nevar izskaidrot. Vienkārši gaidiet. Šobrīd tas nedarbosies tik pilnīgi. Gaidiet, līdz tā Baznīcu padome uzsāks to vajāšanu, lūk, kad tas notiks. Tieši tāpēc es atgriežos un esmu starp jums, lai lūgtu par slimajiem. No visa, ko Viņš manā dzīvē ir man teicis, ir bijusi tikai viena lieta, par kuru es zinu, ka tā vēl nav notikusi — tā ir kaut kāda veida ēka vai telts, kur atradīsies neliela celtne, un man būs tajā jāieiet un jālūdz par slimajiem. Cik man zināms, tas vēl nav noticis. Tā ir vienīgā lieta, ko es zinu.

139 Un kad Viņš saka šos vārdus, lai pateiktu to, Debesu Tēvs zina, ka es stāvu šeit šovakar un Viņš varētu mani nogalināt tepat uz šīs platformas. Tieši tā, Viņš pavisam noteikti varētu to izdarīt; un es zinu to, es to labi apzinos. Un es zinu, ka šodien ir tik daudz stāstu, kas...es...es neesmu atbildīgs par to. Es esmu atbildīgs tikai par to, ko es saku. Man...man būs jāatbild par to, ko saku es. Un tā ir patiesība. Un Debesu Tēvs zina, ka tā ir taisnība.

140 Vai tagad jūs ticēsiet, ka Jēzus Kristus, Dieva Dēls, nomira par jūsu grēkiem un tika ievainots par jūsu pārkāpumiem, ka ar Viņa brūcēm jūs tikāt dziedināti? Vai jūs ticat tam? Šajā dienā, kad šķiet, ka viss ir melns un tumšs, un nomākts, tomēr Jēzus paliek tas pats! Vai tad jūs neticat tam? Viņš ir šeit šovakar!

141 Es gribu, lai kāds pieceļas un pasaka man jebko, ko es esmu teicis Tā Kunga Vārdā, kas nav noticis, izņemot to. Un cik simtiem reižu jūs esat redzējuši, kā Viņš to saka, tas nekad nebija nepareizi! Ko es cenšos jums pateikt? Kaut ko tādu izdarīt cilvēkam ir absolūti neiespējami. Tas ir Jēzus Kristus starp cilvēkiem. Tas ir Kristus starp mums.

142 Šodien, kad konfesijas saka: "Nāciet uz *šejieni* un nāciet uz *turieni*," tas ir veca kādas skolas vai kaut kāda cita izkārtne; un ar to viss ir kārtībā, tam tur ir jābūt, tā ir daļa no tās simfonijas.

143 Bet, kas attiecas uz mani, Viņš ir dzīvs šovakar, tikpat varens un spēcīgs, lai padarītu reālu katru Vārdu, kā Viņš darīja toreiz.

Lūgsim.

144 Kungs Jēzu, Tu teici: "Debesis un zeme zudīs, bet Mani Vārdi nezudīs." Tieši tā mācekļi zināja, ka Tu esi Tas, kas Tu esi, jo Tu atpazini domas, kas bija sirdī. Bībelē, vēstulē Ebrejiem 4. nodaļā, ir teikts, ka "Dieva Vārds ir asāks, spēcīgāks par abās pusēs asu zobenu, tas atpazīt domas un sirds nodomus." To pašu darīja Dieva Vārds praviešos. To pašu tas darīja visos bijušajos gudrajos. To pašu tas darīja arī Kungā Jēzū Kristū. Tēvs, Dievs, lai Tavs Vārds runā šovakar, lai slimie varētu redzēt, ka Tu esi ieinteresēts viņu dziedināšanā, un dziedini viņus, Tēvs, un dod viņiem ticību, lai ticētu tam. Jēzus Vārdā. Āmen.

145 Tagad, kamēr pianiste un ērģelniece, lūdzu, maigi, ļoti maigi, *"Tikai tici"*.

146 Un, Billij, es aizmirsu tev jautāt, kurus numurus tu izdalīji? [Brālis Billijs Pols saka: "A, no viens līdz simts."—Tulk.]

A, no viens līdz simts. Sāksim nostāties.

147 A, numur 1 līdz numur 5, piecelieties, ja varat. Ja nevarat, vienkārši paceliet roku. Numur 1 līdz numur pieci. Viens, divi, trīs, četri, man šķiet, ka ir, nāciet šurp. Viens, divi, trīs, četri, pieci, A. Kamēr viņi nāk, pieci, seši, septiņi, astoņi, deviņi, desmit, piecelieties, ja varat. Seši, septiņi, astoņi, deviņi, desmit, lūdzu, piecelieties. Lūgšanu kartiņas seši, septiņi, astoņi, deviņi, desmit. Viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi, astoņi, deviņi, desmit. Labi, vienpadsmit, divpadsmit, trīspadsmit, četrpadsmit, piecpadsmit. Ejiet šajā virzienā, vienkārši turpiniet nākt. Pareizi. Labi, sešpadsmit, septiņpadsmit, astoņpadsmit, deviņpadsmit, divdesmit.

148 Lūk, tas zēns atnāk, kāds no viņiem, izdala kartiņas un tās visas sajauc, mēs nezinām, kur ir tie numuri, neko. Jūs paši redzat, kā viņš to dara, sajauc kartiņas. Viņš iedod jums, kādu kartiņu jūs vēlaties, un...un jūs vienkārši tiekat izsaukti pēc kartiņām.

149 Jums nav obligāti jābūt kartiņai. Vienkārši ticiet, tur, kur jūs atrodaties. Jūs esat bijuši

sanāksmēs, jūs zināt, jūs zināt, kas tas viss ir. Labi.

150 Kur es apstājos, vai divdesmit? [Kāds saka: "Divdesmit."—Tulk.] Divdesmit, divdesmit viens, divdesmit divi, divdesmit trīs, divdesmit četri, divdesmit pieci. Labi.

151 Cik daudzi ir slimi un viņiem nav lūgšanu kartiņas, paskatīsimies uz jūsu rokām. Labi. Jebkur šajā ēkā, labi, tagad vienkārši ticiet.

152 Un tā, ko mēs mēģinām pateikt, ko mēs mēģinām pārstāvēt? Jēzu Kristu. Cik daudzi to saprot? Cik daudzi zina, ka tajās dienās, kad Viņš apmeklēja mūs uz zemes, Viņš bija Dievs, kas bija izpausts ķermenī, ko sauca par Jēzu, ka tas bija Dievs cilvēkā? Pareizi. Ne tikai kāds pravietis; Viņš bija Dievs! Un Viņš... Praviešiem bija viņu daļa no Vārda, viņu *daļa* no Vārda, tā daļa, kas viņiem bija dota tam periodam. Bet Viņš bija Vārda pilnība! Cik daudzi zina to? Viņš bija pats Vārds. Lūk, ir Vārda daļa, kas ir iedalīta šodienai. Vai pareizi? Tas atkal būs Viņš. Vai pareizi? Tātad tas padara Viņu par to pašu vakar, šodien!

153 Cik daudzi mums ir? [Kāds saka: "Divdesmit pieci."—Tulk.] Divdesmit pieci, vienkārši to... Lūk, ja mēs tiksim tālāk par to un jūs gribēsiet, ja vēl būs laiks; man ir apmēram divdesmit minūtes vai kaut kas tāds. Mēs atnesīsim... Lūk, atcerieties, ja šeit ir cilvēki, kuriem ir lūgšanu kartiņas, paturiet to lūgšanu kartiņu. Mēs lūgsim par katru cilvēku, kas atnāk, kas atnāk un dabū lūgšanu kartiņu, ja jūs vienkārši paliksiet kopā ar mums. Pat ja man būs jāskrien dienu un nakti, es viņus pieņemšu. Ar Tā Kunga palīdzību es noteikti viņus pieņemšu.

154 Un tā, lūdzu, veltiet man savu nedalītu uzmanību! Un tā, cik daudzi no klātesošajiem, kurš sēž tur, kurš tic, ka jums ir pietiekami daudz ticības, lai pieskartos Viņam? Tas ir ārkārtīgi labi. Jā. Lūk, lai tas nav veltīgi, draugi.

155 Un tā, *šeit* ratiņkrēslā sēž kāda sieviete, un *tur* ratiņkrēslā sēž kāds vīrietis. Es redzu, ka viņi ir slimi. Protams, varbūt viņi nav slimi, bet viņi cieš. Nezaudējiet drosmi, māsa un brāli. Jūs zināt, ja es varētu...ja es varētu jūs dziedināt, jūs zināt, ka es atnāktu un to izdarītu, vai ne? Es noteikti tā darītu. Ja es to nedarītu, man...man vispār nevajadzētu šeit stāvēt. Ja manā sirdī ir nežēlība...ja es varētu uzcelt tevi no tā ratiņkrēsla un tevi no tā ratiņkrēsla, un to nedarītu, es būtu nežēlīgs cilvēks.

156 "Nu," jūs teiksiet, "ar dāvanu no Dieva tev tik un tā vajadzētu to izdarīt." Brītiņu uzgaidiet. Nē, tas ir tas, kā jūs lasāt Rakstus nepareizi.

157 Jēzus pagāja garām vietai, kur bija tūkstošiem kroplo, sakropļoto, aklo, klibo un izkaltušo un vispār nepieskārās tiem. Un devās pie cilvēka, kuram, iespējams, bija problēmas ar prostatu vai kaut kas tāds. Viņš bija atpalicis, viņam bija trīsdesmit pieci gadi. Viņš varēja staigāt. Varēja...šķiet, ka tie bija trīsdesmit astoņi gadi. Saprotiet, daži no jums...

158 Protams, kā būtu, ja *tur* sēdētu mana sieva vai mana māte, mana sieva, mana meita, saprotiet, vai arī mans brālis, mans tēvs sēdētu *tur*! O, ja vien varētu kaut ko darīt, es, protams, gribētu, lai tas tiktu izdarīts. Saprotat?

159 Bet, ziniet, varbūt kāds, kas sēž *šeit* un izskatās ļoti veselīgs, ir daudz tuvāk nāvei nekā bija *viņi*, ar sirds slimību vai vēzi, saprotiet, daudz tuvāk nāvei. Bet vai Dievam ir grūtāk dziedināt vēzi vai kroplo? Tur nav nekādas atšķirības. Viņš tikai pieprasa: "Ja tu tam tici."

160 Un tā, kas attiecas uz mani, lai parādītu jums, ka tas nevarētu būt es, es būtu atnācis un izdarījis to tagad un uzreiz. Ja es varētu to izdarīt, man šķiet, es uztaisītu no tā izrādīšanos. Es teiktu: "Ļaujiet man atvest šo vīrieti un sievieti augšā uz platformas, parādīt jums, kāds liels Kristus kalps es esmu." Es norunātu pār viņu kaut kādus vārdus: "Tagad celies un ej!" Redziet, man gribētos tā izdarīt. Viss pūlis vienkārši kliegtu un teiktu: "Slava Dievam! Kāds liels un varens Dieva kalps ir brālis Branhams!" Saprotat? Nē, tas, tas būtu nepareizi, saprotiet.

Bet, lūk, Jēzus var dziedināt viņus abus šovakar.

161 Bet, redziet, kad cilvēks tiek tikai nedaudz sakropļots, viņi sāk...pašā dziļumā (viņi negrib tā domāt), bet pašā dziļumā viņi sāk domāt: "Es vairs to nevarēšu, saproti. Man...man nekad tas neizdosies." Nedariet to. Nedariet to. Saproti, tic tam. Un, ja es varētu, es... Bet, lūk, ja tu vienkārši

aizvāksi no savas sirds visas tās šaubas, vienkārši neļauj, lai ienāk kaut kas, kas traucētu...

162 [Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.] Nekustīgs un sirgstošs kopš dzimšanas; vienkārši iztaisnojās un aizgāja — normāls un vesels. Saprotat? Tas ir oficiāls ziņojums, ārsti un Maijo brāļi. Un jūs redzējāt to "Reader's Digest", nesen, par Doniju Mortonu, Donija Mortona brīnumu. Tas bērniņš tur Kalifornijā, Dieva Asamblejās, tur tajā skolā, Dienvidrietumu Bībeles skolā, tas bērns bija tik savērpies un sakropļots, ka pat Džons Hopkins un Maijo brāļi teica: "Viņam nav nekādu izredžu." Bet Tas Kungs ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Tas bija citādāk, saprotiet.

Neaizejiet bez cerības.

163 Un tā, tagad nākamajās dažās minūtēs, mēs tagad lūgsimies. Mums ir aptuveni divpadsmit minūtes, varbūt mums izdosies paņemt visu lūgšanu rindu. Un tā, ja es paspēšu ar šiem, iespējams, un būs vēl laiks... Es apsolīju atlaist pulksten deviņos trīsdesmit. Sekojiet līdzi. Labi. Tad mēs to, ko mēs nepaspēsim šovakar, mēs paņemsim rītvakar.

164 Tagad visi būs lūgšanā. Un visi jūs, kas šobrīd tur...kuriem nav lūgšanu kartiņas vai kam ir lūgšanu kartiņa, lai kas tas nebūtu, vienkārši sāciet lūgties. Saprotiet, jūsu ticība izdarīs tieši to pašu, ko Jēzus izdarīja aizgājušajās dienās. Jūs varat pieskarties Viņa drēbēm. Tagad visi esiet patiešām godbijīgi, nestaigājiet apkārt. Esiet patiešām godbijīgi, tikai uz brītiņu.

165 Nāc, ser. Es domāju, ka mēs neesam pazīstami. Ja es varētu tev palīdzēt, es to izdarītu. Tu, tu to zini. Es...es priecātos to izdarīt, taču es nevaru. Patiesību sakot, tas ir kāds cits, par kuru tu stāvi, kurš vēlas, lai par viņu palūdz. Vai tu tici, ka Dievs var viņu dziedināt? [Brālis saka: "Jā, ser."—Tulk.] Šobrīd viņu šeit nav. Viņi atrodas tālu no šejienes. Tas ir vēzis. Vai pareizi? ["Jā, ser."] Vai tu tici, ka viņi tiks dziedināti? ["Jā, ser. Es ticu."] Ej, un tas notiks, ja tu tici tam. Tas ir viss, kas tev ir jādara. Vai tas nav brīnišķīgi? Lai Dievs tevi svētī.

166 Sveicināti! Tāpat arī mēs neesam pazīstami. Vienkārši kāds vīrietis, kas te ienāca. Es tevi nepazīstu, nekad neesmu tevi redzējis. Bet... Un tu esi šeit... Šī, šī dārgā Bībele, tajā ir apsolījums, tas ir...tas ir Dieva Vārds. Un Bībele tur saka, ka "Dieva Vārds atpazīst domas, vēlmes un sirds nodomus, un tā tālāk, arī dara zināmu šo rakstīto Vārdu un apstiprina to kā patiesu, paredzot, un Dievs dara to reālu." Kā Viņš teica: "Lai top gaisma, un gaisma tapa." Es vienkārši saku to, lai ar tevi parunātu, tāpat kā mūsu Kungs runāja ar to sievieti pie akas, kā Viņš redzēja Sīmani un tā tālāk.

167 Tev ir bijušas dažas problēmas. Tev bija operācija. Tas atkal pārplīsa. Tu saproti, ko es ar to domāju, un kāpēc es nevaru teikt to šeit. [Brālis saka: "Jā, ser. Pareizi."—Tulk.] Un tu saproti, kāpēc. Vai pareizi? ["Pareizi."] Pareizi. Es nevaru stāstīt to šeit, bet tu zini. Es sajutu tevi tieši tad, kad tu domāji: "Interesanti, vai viņš sacīs to vai nē," aptuveni tā. Nē, es neteikšu to, jo šeit es to nevaru sacīt. Bet tagad viss būs kārtībā. Ej, tici tam. Tici Dievam.

168 Sveicināti, kundze? Vai tu tici Jēzum Kristum, Dieva Dēlam? Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? [Sieviete saka: "Protams, ticu!"—Tulk.] Es to augsti vērtēju. Ja ir kāds veids, kā tev palīdzēt, es to darīšu. Ir tikai viens veids, kā es varu tev palīdzēt, tas ir caur to, ko es redzu. Es varu tikai... To, ko es redzu, tad es to saku. Ja es nevaru to ieraudzīt, nu, tad es...es nevaru to pateikt, protams, kamēr es to neredzu, jo tam ir jānāk no Viņa. Tā ir dievišķa... Tā ir dievišķa Dieva dāvana, kas nāk no Dieva.

169 Tava problēma ir tavā acī. Tev acī ir izaugums. To nevar redzēt, bet tas ir tavā kreisajā acī. Lai tu tagad to zinātu, jo kāds tur varētu to pateikt. Es redzu, ka viņai ir vēl kāda problēma. Viņai ir arī problēma ar kreiso krūti. Tā tas ir, vai ne? [Māsa saka: "Tā tas ir."—Tulk.] Tagad tu zini. Lūk, ja tas tevi mulsina, ļauj man tev pateikt... Tu neesi no šejienes. Tu dzīvo tālu no šejienes. Tu esi no Luiziānas. Dodies atpakaļ un tici Dievam, un tu vari būt dziedināta no tā. Āmen. Tici no visas sirds. Tici Dievam. Nešaubies. Vienkārši tici.

Sveicināti! Tu esi ļoti nomākts.

170 Arī *tas* vīrietis tur cieš no nomāktības; tas nedaudz sirmais vīrietis pelēkā uzvalkā, kas sēž un skatās uz mani. Tu esi nomākts, vai ne, ser? Tagad tas tevi atstāja. Tas viss ir beidzies. Slava Dievam!

Kam viņš pieskārās? Ne man.

171 Tas pat iedeva drosmi tam vīrietim, kas ir viņam aiz muguras. Tu neesi gribējis ticēt, ka tev bija tuberkuloze, komplikācijas. Vai tagad tu pieņem Jēzu kā savu Dziedinātāju? Labi, tu vari saņemt savu dziedināšanu. Āmen. Tici tam no visas sirds. Āmen. Tieši tā tas ir jādara. Ak, cik brīnišķīgi!

172 Vai jūs ticat, jūs visi? Tie vīrieši šodien, nonāk turpat vīriešu rindā...

173 Tas vīrietis, kas sēž turpat aiz viņa, ir neziņā par to visu. Tev ir artrīts. Vai tu tici, ka Dievs to dziedinās? Vai tici? Tad vari to saņemt! Ak vai!

174 Sievietes, jūs... Tas ir starp vīriešiem, izskatās, ka šovakar tas notiek tieši starp vīriešiem. Brīnišķīgi! Pateicība Dievam!

175 Lūk, vēl viens vīrietis, kas sēž šeit, ar dubultu trūci. Vai tu tici, ka Dievs izdziedinās to trūci? Āmen. Vari to saņemt.

176 Vēl viens vīrietis, otrais aiz viņa, viņam arī ir trūce. Vai tu tici, ser? Arī tu vari to saņemt, ja tu vienkārši ticēsi tam. Āmen. Aleluja!

177 Vai jūs ticat Dievam? Vienkārši ticiet. Nešaubieties. Dievam nav nekādu attālumu. Vai jūs tam ticat?

178 Tieši tur sēž kāds vīrietis. Es rādu ar pirkstu tieši uz viņu. Viņš valkā brilles, ir sirms. Viņš ir diabētiķis. Ja viņš ticēs no visas sirds, Dievs viņu dziedinās. Viņam blakus sēž viņa sieva. Jā, uzliec viņai savu roku, viņai ir resnās zarnas slimība. Uzliec viņai savu roku un tici no visas sirds, un jūs abi varat tikt dziedināti.

Vai jūs ticat?

179 Tava problēma ir asins trombs. Tas ir tavā kreisajā rokā. Tev bija vēzis. Tevi operēja. Tev dod kaut kādus medikamentus. Tie medikamenti bija iemesls tam, ka tur parādījās tas trombs, tas ir smags stāvoklis. Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? [Māsa saka: "Es ticu".—Tulk.] Tad tā, kā tu esi ticējusi, tā lai tev tiek izdarīts. Jēzus Kristus Vārdā, lai viņa tiek dziedināta.

180 Izskatās kā vesela sieviete, stipra. Vai tu tici, ka Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir dzīvs? [Māsa saka: "Jā, es ticu."—Tulk.] Vai tu tici, ka šovakar Viņš ir šeit? ["Jā, es ticu."] Ja es varētu pateikt kaut ko par tevi, vai tu Viņam ticēsi no visas sirds? ["Jā."] Tev ir paredzēta operācija. Tā ir sieviešu slimība. Kundžu slimība. Jums ir nepieciešama operācija. Kopā ar tevi ir kāds, kuram arī patiešām ir nepieciešama operācija, jaunāks cilvēks. Pareizi. Pilnīgi pareizi. Vēl, tev ir kāds, par ko tu lūdzies, tas ir tavs vīrs. Viņš nav glābts. Un viņš šeit nav. Tici no visas sirds, un viņš tiks glābts, un jums nevajadzēs taisīt operāciju. Tagad ej un tici no visas sirds. Āmen. Āmen.

Ticiet Dievam!

181 Es redzu, kādā veidā tu staigā. Tikai Dievs dziedina no vēža. Bet Dievs zina, kā to darīt. Vai tu tici, ka Viņš izdarīs to tev? [Māsa saka: "Jā. Jā."—Tulk.] Tādā gadījumā es uzlieku tev savas rokas, mana māsa, Jēzus Kristus Vārdā, tavai dziedināšanai. Āmen. Tagad ej, nešaubies, tici no visas sirds.

183 Nāc, māsa. Astmas stāvoklis, sieviešu slimība. Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? [Māsa saka: "Es ticu."—Tulk.] Jēzus Kristus Vārdā, ej un esi dziedināta, Dieva slavai. Āmen. Labi.

183 Diabēts. Vai tu tici, ka Dievs to darīs veselu, izārstēs tevi un padarīs...un dziedinās tevi? [Māsa saka: "Jā. Es tam ticu."—Tulk.] Jēzus Kristus Vārdā, ej un esi dziedināta. Lūk, ja tu tici Dievam, es, lūk, šādi uzlieku rokas šādi, tam ir jānotiek.

184 Jā, ser, muguras slimība un kuņģa slimība. Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? [Brālis saka: "Jā, ser."—Tulk.] Tad ej, Jēzus Kristus Vārdā, un esi dziedināts, Dieva slavai.

Vai visi tic?

185 Sveicināti, ser! Protams, tu redzi, ka tev ir dziedzera slimība, un tās dēļ tev ir sirds slimība. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās tavu sirdi un padarīs tevi veselu? [Brālis saka: "Āmen."—Tulk.] Ej,

Jēzus Kristus Vārdā, un esi dziedināts.

186 Es gribu tev kaut ko parādīt. Es noņemšu šo pulksteni, noņemšu to. Vai tu tici, ka Dievs var dziedināt plaušu slimību un padarīt tevi veselu? [Māsa saka: "Jā."—Tulk.] Labi, Viņš noteikti var. Vai tu redzēji, kā tas notika? Labi, lai Tas Kungs tevi svētī, ej un esi dziedināta, Jēzus Kristus Vārdā.

187 Un tā, atļauj man paņemt tavu roku. Es gribu, lai tu skaties uz manu roku, tā ir tāda pati kā daudziem cilvēkiem. Vai pareizi? Es uzlieku tai savu roku, tagad tā izmainās, tā piepampst, pa to kustās nelieli izciļņi. Tev ir kuņģa čūla. Vai tu tici, ka Dievs to dziedinās? Vai tagad tu pieņem savu dziedināšanu? [Brālis saka: "es pieņemu."—Tulk.]

188 Kungs Dievs, Jēzus Kristus Vārdā, dziedini šo vīrieti. Šī brīža dēļ, Kungs, paņem to prom no viņa, lai viņš varētu redzēt un zinātu, ka tā ir patiesība. Es... Tas ir rakstīts Bībelē: "Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus; tie, kas tic." Kungs, es ticu. Jēzus Kristus Vārdā, lai šis ļaunais gars aiziet no mana brāļa. Āmen.

189 Ļauj man vēlreiz apskatīt tavu roku. Lūk, tā vairs neizskatās tāda, kāda tā bija, vai ne? [Brālis saka: "Ne, tā neizskatās."—Tulk.] Tu esi dziedināts, ej, esi vesels!

190 Astmas stāvoklis. Vai tu tici, ka Dievs to dziedinās? [Brālis saka: "Jā."—Tulk.] Ej un elpo, Jēzus Kristus Vārdā, un esi dziedināts. Āmen. Tici.

191 Dievs dziedina muguras slimību un dara cilvēku veselu. Vai tu tam tici? [Brālis saka: "Āmen."—Tulk.] Labi, ej pa savu ceļu un saki: "Paldies Tev, Kungs Jēzu. Un es tikšu dziedināts!" Vienkārši nešaubies; no visas sirds. Āmen.

192 Ja nu es tev pateiktu, ka tu esi dziedināts tajā krēslā, vai tu tam ticētu? [Brālis saka: "Jā."—Tulk.] Labi, vienkārši ej pa savu ceļu, priecājoties un sakot: "Paldies Tev, Kungs Jēzu," un saņemsi to, ko tu prasīji. Labi.

193 Nāc, ser. Vai tu tici? [Brālis saka: "Jā, es ticu."—Tulk.] Es gribu parādīt tev, lai tas parādītos uz tavām rokām. Pasaki man... Paskaties uz manu roku šeit, ar to viss ir kārtībā. Vai redzi, šeit? ["Tur nekā nav."] Tagad tā mainās, tā uzpampa, pa to kustās baltas lietiņas. ["Jā."] Vai tev gribētos paēst vakariņas un atkal justies labi? ["Jā."] Vai tu tici, ka tu vari? ["Jā."] Vai tu tici, ka šīs lietas, ko tu redzi, nāk no Dieva? ["Jā, protams, ticu."] Tagad paskaties atkal uz savu roku...uz manu roku — tagad tā tur vairs nav. Tādā gadījumā ej un ēd. To izdarīja tava ticība, brāli.

194 Pateiksim: "Slava Tam Kungam," visi. [Sanāksme saka: "Slava Tam Kungam!"—Tulk.] Viņš joprojām ir tas pats vakar, šodien! Vai jūs ticat, ka mēs uzliksim rokas slimajiem un viņi kļūs veseli? Protams, jūs ticat!

195 Vai tu tici tam, māsa? [Māsa saka: "Jā, ser."—Tulk.] Jēzus Kristus Vārdā, ej un esi dziedināta un darīta vesela, Dieva slavai. Āmen.

196 Ak, Kungs Dievs, debesu un zemes Radītāj, ar visām šīm lietām, kas šovakar notiek šeit, šajā ēkā, mēs zinām, ka Tu esi šeit. Lai Dieva Spēks dara manu māsu veselu, Tavai slavai. Āmen.

197 Tagad nāc, tici. Vai tu tici no visas sirds? [Māsa saka: "Jā."—Tulk.] Tad tev vairs nevajadzēs būt kroplai. Jēzus Kristus Vārdā, lai viņa iet un tiek dziedināta, Dieva slavai. Āmen. Tagad ej, nešaubies, tici no visas sirds.

198 Gan sirds, gan kuņģis; kuņģis ietekmē sirdi. Kungs Jēzu, dari manu brāli veselu. Es lūdzu Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

199 Tieši šādi mēs to darījām agrāk, jau ilgu laiku atpakaļ, lūdzāmies, ziniet.

200 Lūk, patiesībā tev nav nekāda iemesla būt nervozai, vai ne? Vai tā ir? Ne vismazākā. Bet tomēr tu esi. Tā tas ir. Viņiem visiem, kas tur ir, gandrīz viņiem visiem ir tā pati lieta. Viņiem ir. Atļauj man tev parādīt.

201 Cik daudzi šeit ir nervozi? Paceliet savas rokas. Paceliet savas rokas.

202 Kā gan lai izsauc tādu pūli? Saprotiet, tas neizdotos. Bet ļauj man parādīt tev, ka Dievs ir

Dziedinātājs, jo es zinu, ka tu tiksi dziedināta. Saproti? Patiesībā ar to jau ir cauri, tieši tagad. Pareizi. Āmen. Tā ēna no viņas aizgāja, tieši tad. Ej, priecājies un saki: "Slava Tam Kungam!" Āmen.

203 Vai tu nevēlētos atkal brīvi elpot? Un, jā, vai tas nebūtu brīnišķīgi? Vai tu tici, ka Viņš var? Tad ej pa savu ceļu un dari to. Jēzus Kristus Vārdā, lai tas tiek izdarīts. Āmen.

204 Lūk, tu zini, ka tev ir nepieciešama palīdzība, vai arī tu mirsi. Tas tevi nogalinās, ja tev nepalīdzēs. Dievs ir šeit, lai tev palīdzētu. Vai tu tici tam? Atļauj man parādīt, cik ļauna lieta tā ir. Atļauj man te uzlikt savu roku. Tu apzinies to, tas bija vēzis. Vai tu zināji, ka tev bija vēzis? [Brālis saka: "Jā."—Tulk.] Vai tu ticēsi no visas sirds kopā ar mani?

Šim vīrietim ir jāmirst, ja Dievs viņu nedziedinās. Tas bija vēzis.

205 Ak, Dievs, Vārds saka: "Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus." Un, ja Tu esi darījis to citiem, Kungs Jēzu, izdari to arī šim cilvēkam šeit. Lai Visuvarenā Dieva spēks nonāk uz viņa un izglābj viņa dzīvību, Dieva slavai. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

206 Ej un aizmirsti par to, vienkārši saki: "Paldies Tev, Kungs," un ej, un esi dziedināts Dieva slavai.

207 Lūk, tev patiešām ir vajadzīga operācija, pareizi, audzējam. Bet Dievs, kas spēja izņemt audzēju no manas sievas, var izņemt to arī no tevis. Vai tu tam tici? Vai tu tici, ka tas stāsts ir patiess, tas, ko es pirms brītiņa izstāstīju? Šeit ir mana roka, kas ir nolikta šeit uz Bībeles, ka tā ir taisnība. Lūk, tu zini, ka Svētais Gars ir šeit. Es tevi nepazīstu, es nekad neesmu tevi redzējis. Un, ja es varu pateikt tev, kāda ir tava problēma, tam ir jābūt kaut kam šeit, kas man to saka. Nu, tas pats izņēma to audzēju no manas sievas, saproti. Un tā, vai tu tici, ka, ja es vienkārši palūgšu un uzlikšu tev rokas, tas audzējs no tevis aizies? Vai tu ticēsi tam no visas sirds? Labi, nāc šurp.

Tagad visi ticiet kopā ar mani.

208 Kungs Jēzu, lai Tava žēlastība un žēlsirdība ir uz šīs sievietes. Kad es uzlieku viņai rokas un Dieva Vārda gaismā, lai šis audzējs ir nosodīts un lai šī sieviete dzīvo Dieva godam, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

209 Lai Dievs tevi tagad svētī. Ej, ticēdama, saki: "Paldies Tev, Kungs," un tas viss pazudīs.

210 Un tā, cik ir... Mēs esam pārtērējuši trīs minūtes. To izdarīju es, trūkst trīs minūtes. Rītvakar es būšu precīzs, Karl.

211 Cik daudzi tagad mīl To Kungu? [Sanāksme saka: "Āmen."—Tulk.] Cik daudzi tic, ka šie cilvēki ir dziedināti? ["Āmen!"] Rītvakar es mēģināšu to darīt nedaudz citādāk un atkal parādīt jums visiem, kā tas strādā un kā tas darbojas, ja Tas Kungs gribēs. Un tagad, lai Tas Kungs svētī katru no jums.

212 Vai šeit ir tādi, kas ir pārliecināti, ka viņi ir grēcinieki, un viņi vēlas kalpot Jēzum Kristum kā savam palīgam, pieņemt Jēzu par savu Glābēju? Vai jūs tagad gribētu piecelties un ļaut mums palūgt kopā ar jums? Mēs to darītu ar prieku. Uzaicinājums ir spēkā, un mēs noturam šos dievkalpojumus dziedināšanai, Dievišķai dziedināšanai, bet tie nav tikai dziedināšanai. Mēs lūdzam par slimajiem, un mēs arī... Ar grēku slimie cilvēki, tas ir galvenais. Mēs vēlamies, lai jūs atnākat. Un nāciet šurp tikai uz brītiņu, nostājieties kopā ar mums lūgšanā. Mēs priecātos lūgt kopā ar jums, darīt visu, ko varam, lai jums palīdzētu. Vai jūs to darīsiet? Vai šajā ēkā ir kāds grēcinieks, kurš šovakar gribētu šādi nostāties un pateikt: "Es atnākšu un pieņemšu Jēzu Kristu kā savu Glābēju. Es vēlos tikt glābts šovakar."

213 Lai Dievs tevi svētī. Lūk, kur nāk vīrietis. Lai Dievs tevi svētī. Vai ir vēl kāds? Vai būs vēl kāds? Tas ir tas, kā es gribētu redzēt cilvēkus nākam. Nāciet uzreiz, plaši atvērti, un sakiet: "Es esmu nepareizs. Es gribu būt pareizs."

214 Un, mans brāli, māsa, šo piecu vai sešu simtu cilvēku priekšā, vai cik nu viņu ir (es nezinu), bet šie cilvēki, kas stāv šeit, zina, ka tā ir patiesība. Nevienu reizi Tas Kungs nav ļāvis man pateikt kaut ko nepareizu tajā pravietojumā. Cik daudzi pateiks: "Tā ir taisnība"? Paceliet savas rokas kā

liecinieki. Redziet, tas vienmēr ir pareizi.

215 Viņš izglābs jūs, ja jūs nāksiet ar vienkāršu ticību un ticēsiet tam. Viņš zina sirds noslēpumu. Kāpēc es tieši šajā brīdī izteicu šo aicinājumu, šķita, ka šī ēka dūc uz mani? Tāpēc, ka kaut kas pateica: "Izsaki aicinājumu." Kā es varu zināt, vai šī nav pēdējā iespēja tam cilvēkam? Varbūt šeit ir citi. Ja ir, vai jūs atāksiet, kamēr mēs noliecam savas galvas?

Nāc, ser. Lai Dievs tevi svētī. Tas ir labi.

216 Kungs, dziedini viņu, dari viņu veselu un izdari to...to viņam.

216 Nāciet, vai vēl kāds? Trīs. "Ar liecību no trīs liecinieku mutēm, lai tas ir apstiprināts."

217 Un tā, brāļi, kad jūs tur stāvat, jūs darāt viscēlāko darbu. Cilvēki, kas ir slimi, darīs jebko, lai izveseļotos. Bet, kad cilvēks saprot, ka viņš ir slims ar grēku, tā ir vissliktākā slimība.

218 Tie cilvēki, kas atnāca šurp šovakar, es zinu, ka tur bija pāris vēži, kas aizgāja, kamēr mēs stāvējām šeit. Tā ir taisnība. Es redzēju, kā tās ēnas aiziet. Un es neesmu fanātiķis. Es zinu, ka tā ir taisnība. Daudzi cilvēki tika dziedināti. Bet droši vien, varbūt kādreiz, ja viņi nodzīvos pietiekami ilgi, viņi atkal saslims; varbūt viņiem būs pneimonija. Kaut kas noteikti paņems viņus no šīs dzīves; tas ir jāizdara nāvei.

219 Lūk, bet tas, ko jūs darāt šobrīd — jūs grasāties pieņemt mūžīgo dzīvību. Paskatieties, ko teica Jēzus: "Kas Manus Vārdus dzird..." *Dzirdēt* nozīmē "saprast". Saprotat? "Kas Manus Vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā Dzīvība; un tas nenāk tiesā, bet ir pārgājis no nāves dzīvībā." Jūs darāt visnozīmīgāko lietu, kādu jūs jebkad esat darījuši.

220 Es palūgšu sapulci piecelties, pieminot to, kamēr mēs lūgsim. Vai kāds no kalpotājiem gribētu pienākt un kopā ar mani uzlikt rokas šiem cilvēkiem? Un...un priecātos, ja jūs to darītu, ja jūs to darīsiet. Nāciet šurp un uzlieciet viņiem savas rokas. Visi esiet godbijībā.

221 Debesu Tēvs, Tavā Dievišķajā klātbūtnē; nevis emociju vadīti, bet Svētā Gara vadīti, šajā Dievišķās dziedināšanas stundā. Kad viņi redzēja, kā Jēzus darīja tās pašas lietas pirms diviem tūkstošiem gadu šodien, un viņi redz, kā Viņš dara to dara, daudzi rīkojas tāpat, kā viņi darīja toreiz. Ir teikts: "Daudzi noticēja Viņam Viņa darbu dēļ." Daudzi tic Viņam šovakar Viņa darbu dēļ.

222 Šeit stāv trīs dārgas dvēseles, trīs vīrieši. Acīmredzot, Kungs, parasti tās ir sievietes. Bet šovakar tie ir bijuši vīrieši, no sākuma līdz galam. Un mēs lūdzam, Debesu Tēvs, lai Tu pieņem viņu...viņu atzīšanos, jo viņi atzīst, ka viņi ir bijuši nepareizi, un viņi vēlas, lai viņiem ir dzīvība un lai tās ir pārpārēm, caur Jēzu Kristu. Aizvāc katru tumšo grēka traipu. Uzklausi mani, Kungs, kad es lūdzu. Es nododu viņus Tavās rokās. Un ar Tava Vārda pilnvarām, kas saka, ka: "Kas atnāks pie Manis, to Es nekad nedzīšu prom," tad Tev viņi ir jāpieņem, Kungs, jo viņi ir atnākuši, un Tavs Vārds saka, ka Tu viņus nepadzīsi. Un viņi ir nākuši, ticot, ka Tu viņiem piedosi. Un, sākot no šīs vakara, viņi kalpos Tev visas savas atlikušās dienas, nošķiroties no grēka.

223 Es lūdzu, Debesu Tēvs, lai Tu izlej uz viņiem Svēto Garu, lai Tu piepildi viņus ar Savu Dievišķo spēku; lai viņi būtu ne tikai kristieši, bet būtu kalpošanas instrumenti, pilnīgi piepildīti ar Svēto Garu, lai viņi varētu palīdzēt nest vēstījumu citiem.

224 Kungs Jēzu, tagad es nododu viņus Tev, pamatojoties uz Tavu Vārdu, kas apsolīja, ka viņiem tiks "piedots". "Es augšāmcelšu viņu pēdējā dienā," tā Tu teici. Un es zinu, ka Tavi Vārdi ir patiesi, mēs tikko par tiem runājām. Tas nekad necieš neveiksmi. Un šovakar Vārds ir atnācis pie šiem vīriešiem, un viņi ir atnākuši, lai sekotu Vārdam. Un es zinu, ka šeit, šajās piedošanas krustcelēs, to dari Tu, jo Tavi Vārdi nevar ciest neveiksmi. Jēzus Vārdā.

Tagad ar noliektām galvām.

225 Jums, mani brāļi, kuri šovakar stāvat šeit, jūs izdarījāt vienīgo lietu, ko jūs varējāt izdarīt. Kad jūs esat pārliecināti, ka jūs esat slikti, tad jūs esat notiesāti par grēku, par kaut ko, ko jūs izdarījāt nepareizi. Ir tikai viens ceļš uz apžēlošanu, un tas ir caur Krustu. Un šovakar jūs esat uznākuši šeit augšā visu šo cilvēku priekšā, lai pieņemtu Viņu kā savu Glābēju, ka jūs bijāt pārliecināti, ka jūs esat slikti, vainīgi; pārliecināti, ka Viņš ir pareizs, pārliecināti, ka esat nepareizi.

Un Viņš nomira par grēciniekiem. Tieši tāpēc Viņš atnāca uz zemi — lai nomirtu par grēciniekiem, prasīdams no jums tikai vienu lietu, brīvi pieņemt to, kāpēc Viņš nomira. Vai jūs to izdarīsiet, vai jūs pieņemsiet Viņu kā savu Glābēju? Atstājiet savus grēkus sev aiz muguras un pieņemiet Viņu tieši tagad kā savu Glābēju. Ja jūs pieņemsiet, vienkārši paceliet savu labo roku pretim Viņam: "Es pieņemšu." Lai Dievs jūs svētī.

226 Tas nozīmē, ka tas ir beidzies! Ja jūs ticat, ka es esmu Dieva kalps, tad saskaņā ar Viņa Vārdu "jūsu grēki ir jums aiz muguras, to vairs nav. Tie ir Aizmirstības jūrā, Viņš tos vairs nekad neatcerēsies. Šovakar jūs esat jauni radījumi Viņā". Un tā, lai...

227 Šie brāļi pienāks un uzliks jums rokas. Un kāds no jums, kalpotāji, kas stāv šeit blakus, atnāciet, uzlieciet arī savas rokas, un svētīsim viņus, lai viņi pieņemtu Svēto Garu. Pienāciet tuvāk.

228 Debesu Tēvs, piepildi šo labo brāli ar...?... Piepildi manu brāli ar Svētā Gara kristību. Piepildi manu brāli, Kungs, šovakar ar Svēto Garu. Dāvā to Jēzus Kristus Vārdā, kad es nododu viņus Tev, lai viņi būtu Tavi kalpi. Āmen.

229 Tagad jūs varat pacelt savas galvas. Šie vīri ir pieņēmuši Kristu kā savu Glābēju; pagātnes grēki ir piedoti. Tas ir Tā Kunga Vārds. Cik daudzi zina, ka tā ir taisnība?

230 Un tā, es gribu, lai jūs pagrieztos ar seju pret sanākušajiem, draugi. Tātad, Viņš saka: "Ja jūs kaunēsieties no Manis cilvēku priekšā, Es kaunēšos no jums Tēva priekšā. Kas apliecinās Mani cilvēku priekšā, to Es apliecināšu Mana Tēva un svēto eņģeļu priekšā." Paceliet savas rokas, ka jūs apliecināt, ka Jēzus Kristus ir jūsu Glābējs, ka tagad jūs pieņemat Viņu kā savu Glābēju. Jūs, brāļi, kas esat šeit, paceliet...kas tikko atnācāt pie altāra, paceliet savas rokas, lai klausītāji redzētu. "Kas apliecinās Mani cilvēku priekšā, to Es apliecināšu Mana Tēva un svēto eņģeļu priekšā."

Tagad, ar noliektām galvām, noslēgumam.

231 Es vēlos, lai katrs no jums, tie, kas var, pienāk šeit un paspiež roku šiem brāļiem. Un uzaiciniet viņus uz savu draudzi, kāds no jums, mācītāji, lai jūs no šejienes varētu doties tālāk kopā ar viņiem, lai saņemtu Svētā Gara kristību.

232 Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs jūs dziedina. Lai Dievs dod jums žēlastību, pārpilnību, tāda ir mana patiesā lūgšana. Tagad uz brītiņu nolieksim mūsu galvas, kamēr... Man šķiet, ka brālis Rouzs nāk, lai veiktu noslēdzošo lūgšanu. Ļoti labi, brāli Rouzs.

VIŅA UZTICAMIE APSOLĪJUMA VĀRDI

His Unfailing Words Of Promise

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 20. janvārī Fīniksā, Arizonas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0120 ilgst 1 stundu un 13 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2025. gadā.